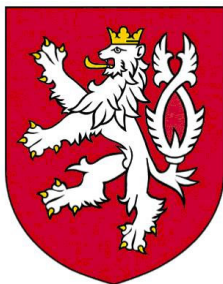

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

UOHSX001IJNV

Č.j.ÚOHS-S278/2009/VZ-16421/2009/510/IFa

Brně dne 17. prosince 2009

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 20.10.2009 z moci úřední, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Ministerstvo zemědělství, IČ 00020478, Těšnov 17, 117 05 Praha 1, jejímž jménem jedná Ing. Jakub Šebesta, ministr,
- vybraný uchazeč – společnost SURMET, s. r. o., IČ 62618491, se sídlem Úslavská 2357/75, 326 00 Plzeň, za niž jedná František Šafránek, jednatel,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele Česká republika – Ministerstvo zemědělství, ve veřejné zakázce „Zajištění letecké hasičské služby v roce 2009-2012 ve vymezených částech České republiky“, zadávané podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 10.4.2009 pod ev. č. 60030067 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.4.2009 pod ev. č. 2009/ S 71-103117,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Česká republika, Ministerstvo zemědělství – nedodržel postup stanovený v § 80 odst. 1 ve spojení s ust. § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, neboť zpráva o posouzení a hodnocení ani jiná část dokumentace o veřejné zakázce neobsahuje transparentní odůvodnění související s posuzováním kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. h) cit. zákona o veřejných zakázkách, u vybraného uchazeče SURMET, s. r. o., přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

Jako opatření k nápravě Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší** rozhodnutí zadavatele ze dne 26.6.2009 o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče SURMET, s. r. o.

II.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se výše jmenovanému zadavateli **ukládá:**

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,-- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2780950001

Odůvodnění

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 17.8.2009 návrh společnosti AEROCENTRUM, spol. s r. o., IČ 47551682, se sídlem Mělník, letiště Mělník – Hořín, 276 01 Mělník, za niž jedná Ing. Lubomír Ogurčák, jednatel (dále jen „uchazeč AEROCENTRUM, spol. s r. o.“), na přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem Česká republika – Ministerstvo zemědělství, IČ 00020478, Těšnov 17, 117 05 Praha 1, jejímž jménem jedná Ing. Jakub Šebesta, ministr (dále jen „zadavatel“), ve veřejné zakázce „Zajištění letecké hasičské služby v roce 2009-2012 ve vymezených částech České republiky“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 10.4.2009 pod ev. č. 60030067 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.4.2009 pod ev. č. 2009/ S 71-103117. Předmětné správní řízení bylo zastaveno rozhodnutím č.j. ÚOHS-S226/2009/VZ-12763/2009/510/IFa ze dne 2.10.2009, neboť návrh neměl předepsané náležitosti, a to doklad o složení kauce ve výši 680 000,- Kč, a uchazeč AEROCENTRUM, spol. s r. o., tento doklad ve stanovené lhůtě nedoplnil.

Ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel nabídky 3 uchazečů. V rámci druhého jednání hodnotící komise proběhlo otevírání obálek s nabídkami. Hodnotící komise shledala nabídky dvou uchazečů jako úplné podle ust. § 71 odst. 8 zákona, zároveň však navrhla zadavateli vyřadit nabídku třetího uchazeče Jiří Vincenci, IČ 11029803, se sídlem Vítězslava Nováka 52, 539 73 Skuteč; zadavatel následně jmenovaného uchazeče vyloučil z účasti v zadávacím řízení.

Z protokolu o třetím jednání hodnotící komise ze dne 16.6.2009 vyplývá, že hodnotící komise požádala uchazeče AEROCENTRUM, spol. s r. o., o písemné objasnění předložených informací. Jmenovaný uchazeč předložil své stanovisko dopisem ze dne 22.6.2009. Z protokolu o čtvrtém jednání hodnotící komise ze dne 24.6.2009 vyplývá, že hodnotící komise doporučuje zadavateli vyloučit uchazeče AEROCENTRUM, spol. s r. o., z další účasti v zadávacím řízení a současně mu doporučuje vybrat jako nejvhodnější nabídku uchazeče SURMET, s. r. o., IČ 62618491, se sídlem Úslavská 2357/75, 326 00 Plzeň, za niž jedná František Šafránek, jednatel (dále jen „vybraný uchazeč SURMET“).

Dne 26.6.2009 zadavatel rozhodl na základě doporučení hodnotící komise, že nejvhodnější nabídku předložil vybraný uchazeč SURMET.

Jelikož Úřad dospěl k názoru, že existují pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem zahájil správní řízení z moci úřední a uvádí následující skutečnosti.

Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:

- zadavatel – Česká republika – Ministerstvo zemědělství,
- vybraný uchazeč – společnost SURMET, s. r. o.

Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. S278/2009/VZ-13435/2009/510/IFa ze dne 15.10.2009. Zároveň jim usnesením č. j. S278/2009/VZ-13469/2009/510/IFa ze dne 15.10.2009 stanovil lhůtu, v níž mohli navrhnout důkazy či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S278/2009/VZ-13438/2009/510/IFa ze dne 15.10.2009 Úřad uložil zadavateli jako předběžné opatření zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a to až do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude správní řízení ukončeno.

Dne 20.10.2009 bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli i vybranému uchazeči a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

Dne 26.10.2009 obdržel Úřad vyjádření vybraného uchazeče SURMET, ve kterém uvedl následující. Představa, že LHS stanice v Kroměříži zasahuje do sektoru A6 pouze částí katastrálního území, na kterém je umístěno letiště, zcela zjevně vychází z předpokladu, že stanice LHS je totožná s letištem v Kroměříži, které se v tomto případě skutečně rozkládá na pozemcích jen z části zasahujících do obsluhovaného sektoru. Taková představa je však zcela mylná. Bylo již poukázáno na fakt, že směrnice pro hlídkovou činnost a hašení lesních požárů prováděné leteckou technikou neobsahuje přesnou definici tzv. stanice LHS, a že nezbývá než tuto odvodit z předepsaného vybavení stanice, uvedeného v článku 8 Směrnice pro hlídkovou činnost a hašení lesních požárů prováděné leteckou technikou, vydané Českou republikou – Ministerstvem vnitra, generálním ředitelství Hasičského záchranného sboru a Českou republikou – Ministerstvem zemědělství (dále jen „směrnice“), a tak dospět k závěru, že stanicí v užším slova smyslu je třeba rozumět její technické a provozní zázemí, resp. centrum, tj. stojánky hasebních letadel, cisterny na pohonné hmoty, prostory pro posádku, kterou na místě zřizuje sám provozovatel stanice LHS, aniž by využíval obdobných zařízení letiště, na jehož pozemcích se obvykle stanice LHS zakládá. S nepatrnou nadsázkou lze tvrdit, že stanice LHS je stanicí mobilní, což o civilním letišti, na jehož pozemcích je obvykle stanice zřizována, říci jistě nelze. Mezi stanice LHS existující již z minulých let a splňující uvedené charakteristiky, patří stanice ve Vamberku, stanice v Mnichově Hradišti a stanice v Kříženci, o kterých účastník pořídil pro názornost fotodokumentaci, kterou k důkazu přikládá. Tuto fotodokumentaci doplňuje vybraný uchazeč SURMET o snímky z letiště v Kroměříži, kam subdodavatel umístil již některé prvky budoucí stanice LHS. Na všechna uvedená místa byly cisterny a prostory pro posádku přivezeny či dotaženy a stojánky letadel zde byly v krátké době zhotoveny. Ve výkladu je třeba dále pokračovat, neboť zatím oprávněnou by byla námitka, že shora podaná definice stanice LHS není definicí dostatečnou, neboť ani stojánka letadel spolu s cisternou a obytným přívěsem nedává možnost obsluhovat leteckou hasičskou službou určitý vymezený prostor, neboť chybí ještě jedna podstatná věc, a to zajištění možnosti vzletu a přistání letadel, tj. plocha, po níž letadla vzletávají a na níž přistávají. Je zřejmé, že takovou plochu má každé letiště v podobě tzv. vzletové a přistávací dráhy. V praxi je obvyklé zřizovat stanice LHS na pozemcích letišť, myšleno letišť civilních. Jedná se zejména o důvody praktické a pak také důvody bezpečnostní, vždyť stanice LHS je místem provozu letové techniky a je samozřejmě logické umístit ji tam, kde je provoz obdobné techniky koncentrován. Ačkoli pro provoz civilního letiště je logicky existence funkční vzletové a přistávací dráhy nezbytná, pro provoz stanice LHS existence funkční letištní

vzletové a přistávací dráhy nezbytná není. Hasební letadla, která musí být umístěna na stanici LHS, jsou letadla, pro jejich vzlety a přistání není v souladu s dřívějším předpisem L 14 Z, vydaným Úřadem pro civilní letectví (ÚCL), požadováno letiště, resp. dráha (vzletová a přistávací), schválené ÚCL (tj. letiště v tom smyslu slova, jak je obvykle chápáno, tedy civilní letiště), nýbrž postačuje tzv. „pracovní letiště“. Tím se rozumí plocha s parametry odpovídajícími dřívějšimu předpisu L 14 Z, které posoudí sám provozovatel stanice LHS, který též sám rozhodne o tom, že určitou v terénu se nacházející plochu pro účely své stanice bude užívat jako „pracovní letiště“ ke vzletu a přistání svých hasebních letadel. Takto v praxi v případě stanic LHS umístěných na pozemku civilního letiště často není pro vzlety a přistání hasebních letadel využívána vzletová a přistávací dráha letiště, ale užívána je travnatá plocha v blízkosti samotné stanice LHS, tj. v blízkosti technického a provozního zázemí, resp. centra stanice tj. stojánky hasebních letadel, cisterny na pohonné hmoty a prostor pro posádku. Jinými slovy k provozu stanice LHS a naplnění jejího smyslu je zapotřebí přístupného pracovního letiště, tj. obvykle postačuje travnatá plocha kolem vzletové a přistávací dráhy letiště apod., k provozu stanice není zapotřebí samotné vzletové a přistávací dráhy letiště. Definice stanice LHS by tudíž mohla znít asi tak, stanicí LHS se rozumí zařízení tvořící technické a provozní zázemí nutné k naplnění jejího účelu, které sestává ze stojánky hasebních letadel, cisterny na pohonné hmoty a prostor pro posádku, s nimiž bezprostředně sousedí plocha odpovídající svými parametry tzv. pracovnímu letišti ve smyslu dřívějšího předpisu L 14 Z, resp. jejichž bezprostřední okolí umožňuje okamžitý vzlet hasebního letadla, při kterém mj. není vyžadováno respektování provozu v aeroklubu na letišti.

Dne 27.10.2009 nahlédl do spisu zadavatel. Dne 2.11.2009 a 27.11.2009 nahlédl do spisu vybraný uchazeč SURMET. Protokoly o nahlížení jsou součástí správního spisu.

Stanovisko zadavatele ze dne 27.10.2009 obsahuje mimo jiné následující. V rámci předmětné veřejné zakázky byla nedílnou součástí zadávací dokumentace mj. směrnice. Uvedená směrnice stanoví nejen přesnou definici systému tzv. letecké hasičské služby (článek 2 směrnice), ale též jednoznačně vymezuje jednotlivá území pro činnost v rámci systému letecké hasičské služby (tzv. pracovní sektory, článek 4 směrnice) včetně dislokace předurčených stanic letecké hasičské služby (dále jen „LHS“) pro daný rok. S ohledem na tuto skutečnost je proto zřejmé, že se nejedná o žádné formálně stanovené stanice, ale o zásadní požadavek, resp. podmínku plnění předmětné veřejné zakázky. Pro účely LHS je území České republiky rozděleno na jednotlivé kategorie (A, B a C), a to zejména v závislosti na zalesnění, výskytu lesních ekosystémů s různým stupněm nebezpečí vzniku požárů a s tím související možností účinného a rychlého zásahu jednotek hasičského záchranného sboru, vždy ve spolupráci s Policií ČR a dalšími dotčenými státními orgány. I tato skutečnost je obsažena ve směrnici (viz článek 2, 4 a následující). V neposlední řadě je nutné připomenout skutečnost, že na dislokaci pracovních sektorů (a s tím související dislokaci LHS) jsou vázány i operační postupy příslušných středisek hasičských záchranných sborů, Policie ČR a místních pracovišť kooperujícího státního podniku Lesy České republiky, s. p. Dále zadavatel uvádí, že přesné určení polohy LHS se váže na katastrální území a parcelní čísla pozemků nutných jak k provozování letiště, tak pro vzlet letadel ze LHS. Jak zadavatel ověřil, je LHS Kroměříž pro sektor A6, předpokládaná v nabídce vybraného uchazeče, umístěna na pozemku pč. 1296/1 v k.ú. Kroměříž. Dále zadavatel zjistil, že spojnice bodů Zdounky (N49° 13'41, E17° 18'57) – Nový Jičín (N 49° 35'54, E 18° 00'25), která tvoří hranici mezi sektory A6 a C13, uvedený pozemek protíná. Nelze tedy tvrdit, že LHS Kroměříž není umístěna v souladu s územním vymezením pracovního sektoru A6.

Směrnice pro hlídkovou činnost a hašení lesních požárů prováděné leteckou technikou jednoznačně stanoví, že stanice LHS musí být vždy dislokována na území pracovního sektoru LHS kategorie A. V této souvislosti je nutné upozornit na skutečnost, že stanice LHS není

tvořena jediným objektem, ale jedná se vždy o funkční celek nemovitostí a movitostí, nezbytných pro zajištění systému letecké hasičské služby. Stanice LHS je proto tvořena jednak pozemky nezbytnými k provozování letiště (vzletová dráha, přistávací dráha, bezpečnostní zóny okolo letiště), tak objekty a budovami technickými zařízeními a technickým zázemím nezbytným k zajištění provozu letiště. Pokud tedy v daném případě je pozemek p.č. 1296/1 v k. ú. umístěn, resp. zasahuje, byť zčásti do pracovního sektoru A6, je splněna podmínka dislokace stanice LHS Kroměříž v sektoru A6. Nelze v této souvislosti ani odhlédnout od skutečnosti, že právě tento případ je případem, byť neobvyklým, kdy veškeré zázemí této stanice je umístěno na právě zmiňovaném jediném pozemku p.č. 1296/1 v k.ú. Kroměříž. Zadavatel požádal, aby Úřad si vyžádal odborné stanovisko věcně příslušného správního orgánu – Ministerstvo vnitra České republiky, ředitelství Hasičského záchranného sboru, odbor integrovaného záchranného systému a výkonu služby, ředitele plk. Dr. Ing. Zdeňka Hanušky, sídlem MV-GŘHZS, Kloknerova 26, pošt. příhrádka 69, 148 01 Praha.

Za účelem doplnění informací ohledně principu rozmístění pracovních sektorů a stanic LHS na území České republiky, zejména pak skutečnosti týkající se pracovních sektorů A5 a A6 a stanic LHS na nich dislokovaných, Úřad požádal dopisem č.j. ÚOHS-S278/2009/VZ-14217/2009/510/IFa ze dne 2.11.2009 plk. Dr. Ing. Zdeňka Hanušku, ředitele, o doložení odborného stanoviska.

Plk. Dr. Ing. Zdeněk Hanuška, ředitel, ve svém stanovisku ze dne 9.11.2009 uvedl, že systém letecké hasičské služby byl poprvé zřízen v roce 1993 a od této doby odhalily letouny i vrtulníky do něj zapojené řadu požárů a výrazně pomohly s jejich hašením. Po vyhodnocení období mezi roky 1998 až 2000, kdy se náklady na systém LHS pohybovaly mezi 26 a 34 mil. Kč ročně, přistoupilo Ministerstvo zemědělství k přehodnocení systému LHS s cílem minimalizovat náklady a přitom zabezpečit jeho dostatečnou účinnost. Bylo zpracováno podrobné hodnocení rizik lesních požárů v jednotlivých oblastech republiky, podmínek pro šíření požárů a předpokládaných škod. V úvahu byly brány i vlhkost a prosychání porostů, jejich druhová skladba, srážky a četnost požárů v minulosti. Tyto údaje byly zpracovány do mapových podkladů. Na základě těchto analýz došlo v roce 2001 k výrazné organizační změně systému LHS, kterou se zadavateli podařilo uspořít cca 40 % finančních prostředků v porovnání s rokem 2000. Nejdůležitější částí této organizační změny bylo rozdělení území republiky na celkem 14 pracovních sektorů LHS tří kategorií stanovených s ohledem na výskyt lesních ekosystémů a podle nebezpečí vzniku požáru a možné výše škod způsobených lesními požáry. Podle kategorie sektoru LHS se pak odvíjí četnost hlídkových letů i stupeň vybavenosti a připravenosti letecké techniky tamních stanic LHS.

Pracovní sektory LHS jsou vymezeny následovně:

- pracovní sektory LHS kategorie A – vyšší výskyt lesních ekosystémů s vyšším rizikem lesních požárů,
- pracovní sektory LHS kategorie B – nižší výskyt lesních ekosystémů s vyšším rizikem lesních požárů,
- pracovní sektory LHS kategorie C – výskyt lesních ekosystémů s nižším rizikem lesních požárů.

Podrobnosti spolupráce jednotlivých subjektů v rámci systému LHS, vymezení a další podmínky pro zajištění fungování systému LHS jsou stanoveny Směrnicí pro hlídkovou činnost a hašení lesních požárů prováděné leteckou technikou (dále jen „směrnice“).

Do systému LHS jsou z valné části zapojeni soukromí letečtí provozovatelé, kteří jsou vybráni ve veřejné soutěži vyhlášené zadavatelem. Stanice LHS jsou tedy rozmisťovány příslušnými leteckými provozovateli v jednotlivých pracovních sektorech LHS po celé republice na základě možností leteckých provozovatelů, kteří v daném období uzavřou

smlouvu se zadavatelem o zajišťování LHS, vždy však za podmínek určených ve Směrnici. Základní podmínky pro rozmístění a fungování stanic LHS jsou následující:

- a) u pracovních sektorů LHS kategorie A, tzn. i u konkrétních pracovních sektorů LHS A5 a A6:
 - na území pracovního sektoru LHS Kategorie A musí být vždy dislokována stanice LHS vzhledem k vyššímu výskytu lesních ekosystémů v této kategorii pracovního sektoru LHS podle provedené analýzy,
 - stanice LHS pro pracovní sektor LHS kategorie A musí disponovat alespoň jedním letadlem k výkonu hlídkové činnosti a dalším alespoň jedním letadlem k provádění hasebních letů,
 - personál stanice LHS pro pracovní sektor LHS kategorie A musí být v průběhu smluvního období určeného smlouvou o zajištění LHS mezi zadavatelem a příslušným leteckým provozovatelem denně v době od 10.00 hod do 18.00 hod ve službě a dosažitelný na telefonních číslech stanice LHS,
 - činnost personálu stanice LHS vedoucí ke vzletu letecké techniky musí být zahájena nejdéle do 5 minut po vyžádání letadla a vzlet musí být uskutečněn do 15 minut po vyžádání letadla k provedení hasebního letu,
 - stanice LHS pro pracovní sektor LHS kategorie A zajišťuje na vyžádání operačního a informačního střediska HZS kraje hasební lety i mimo svůj pracovní sektor LHS,
- b) u pracovních sektorů LHS kategorie B a C:
 - stanice LHS pro pracovní sektor LHS kategorie B nebo C musí disponovat alespoň jedním letadlem k provádění hlídkových letů,
 - personál stanice LHS předurčené pro plnění úkolů v rámci systému LHS v pracovním sektoru LHS kategorie B nebo C musí být v průběhu smluvního období určeného smlouvou o zajištění LHS mezi zadavatelem a příslušným leteckým provozovatelem ve dnech pracovního volna a klidu v době od 10.00 hod do 18.00 hod, nejdéle však do západu slunce podle toho, která skutečnost nastane dříve, schopen provést hlídkové lety v dohodnutém čase po předchozí výzvě s časovým předstihem 24 hodin, jde-li o pracovní sektor LHS kategorie B anebo po předchozí výzvě s časovým předstihem 48 hodin, jde-li o pracovní sektor LHS kategorie C,
 - v případě, že jedna stanice LHS je předurčena pro více pracovních sektorů LHS současně, pak je to možné nejvíce pro tři nejbližší pracovní sektory LHS se vzájemně se dotýkajícími hranicemi a za podmínky, že bude pro každý pracovní sektor LHS zachován počet letadel určený ve směrnici.

Podle výše uvedených zásad tedy např. není nutné, aby ve všech pracovních sektorech LHS kategorií B a C byly dislokovány stanice LHS. V případě pracovních sektorů LHS kategorie A je však situace vzhledem k riziku lesních požárů uvnitř těchto sektorů jiná. Je proto nezbytné, aby stanice LHS v pracovních sektorech této nejvyšší kategorie byla co nejbližší nebezpečí, které může ohrozit životy, zdraví a majetek občanů uvnitř těchto sektorů. Letadla z takové stanice LHS tak mohou co nejdříve zahájit účinný požární zásah v místě s nejvyšším rizikem lesních požárů nebo provést včasné ověření lesního požáru, případně navedení pozemních jednotek požární ochrany.

Dne 30.11.2009 Úřad obdržel doplnění stanoviska vybraného uchazeče, ve kterém vysvětluje důvody pro umístění LHS v Kroměříži a uvádí, že stanice je umístěna uvnitř pracovního sektoru A (viz fotodokumentace) a je vybavena v souladu s požadavky směrnice, to je telefonickým spojením, zásobou pohonných hmot (mobilní cisterna) i stojánkou pro letadla (místo pro zaparkování letadla připraveného pro rychlý vzlet) a zásobou smáčedla. Nikde ve směrnici není uvedeno, že součástí stanice musí být letiště. Starty letadel při letecké činnosti jsou téměř z 90 % prováděny z plochy, kterou určuje pilot. A takovou plochou, která vyhovuje startům letadla v sektoru A6, stanice Kroměříž disponuje. O tom, že stanice

v Kroměříži patří do sektoru A6 svědčí i provedení součinnostního cvičení s hasiči v roce 2008 a schválení tohoto místa do seznamu ploch, které budou využity v případě hasebního zásahu v oblasti sektoru A6. Dále vybraný uchazeč uvádí důvody, které ho vedly k tomu, že jako místo pro umístění LHS vybral právě letiště v Kroměříži. Po zrušení stanice v Holešově (kraj na jejím místě vybudoval průmyslovou zónu) se reálně nabízely dvě možnosti, a to Kroměříž a Frýdlant nad Ostravicí. S majiteli obou pozemků byla podepsána smlouva o zřízení stanice LHS v letech 2009-2012. Preferovaná stanice v Kroměříži byla vybrána z následujících důvodů: místo stanice je uvnitř sektoru A6 a stanice je uprostřed oblasti, pro které je hasební letadlo určeno a působně spadá pod HZS Zlínského kraje, který patří k oblastem zvýšeného rizika požárů v lesních oblastech (většina kriticky ohrožených lesů je na území Zlínského kraje). V případě umístění stanice ve Frýdlantu nad Ostravicí by sice byl splněn požadavek na umístění stanice v sektoru A6, ale územně by již spadala do působnosti HZS Ostravského kraje, čímž by se zkomplikovala komunikace při zásahu a také by se prodloužily doletové časy k hasebnímu zásahu směrem na jih. Hasební letadlo ze stanice A6 je totiž využíváno nejen pro sektor A6, ale i pro sektory B9, C13, C14 (působnost v Jihomoravském kraji), které hasební letadlo nemají (směrnice čl. 6 bod 5). Pod HZS Ostravského kraje spadá již stanice B10 v Zábřehu u Opavy. K umístění LHS na letišti uvádí vybraný uchazeč, že stanice LHS působí denně od 10 do 18 hod. Potom je třeba techniku (letadlo, cisternu a další materiál) zabezpečit proti krádeži nebo poškození. K tomu nejlépe vyhovují prostory vybudované na letišti (hangáry, garáže, sklady, případně ubytování personálu). A tyto činnosti by se „uprostřed polí“ složitě zajišťovaly.

Usnesením č.j. S278/2009/VZ-15550/2009/510/IFa ze dne 1.12.2009 Úřad stanovil zadavateli lhůtu k provedení úkonu – vyjádření se k dopisu vybraného uchazeče. Zadavatel se ve svém stanovisku plně ztotožnil s obsahem dopisu vybraného uchazeče.

Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření předložených účastníky řízení a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání šetřené veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Ust. § 80 odst. 1 zákona stanoví, že o posouzení a hodnocení nabídek pořídí hodnotící komise písemnou zprávu, která obsahuje seznam posouzených nabídek, seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny spolu s uvedením důvodu, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, údaj o tom, jak byly nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise.

Podle ust. § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

V zadávací dokumentaci je uvedeno na str. 14: bod 8.3. – dle § 56 odst. 2 písm. h) zákona – přehledem nástrojů či pomůcek, provozních a technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici. Pro prokázání splnění tohoto kvalifikačního předpokladu zadavatel stanovuje minimální úroveň počtu 20 hlídkových letadel a 15 hasících letadel a minimální úroveň 9 zajištěných stanic LHS, tj. jedna stanice pro každý pracovní sektor na území ČR ve smyslu přílohy č. 2 směrnice.

V protokolu ze čtvrtého jednání hodnotící komise ze dne 24.6.2009 vyplývá, že hodnotící komise posoudila prokázání kvalifikace u nabídky č. 2 (vybraný uchazeč SURMET) a odhlasovala prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu podle

§ 56 odst. 2 písm. h) zákona poměrem hlasů 5:2. Hodnotící komise konstatovala, že předložená nabídka požadovanou kvalifikaci splňuje. Dva členové hodnotící komise zastávali odchylný názor proti názoru většiny, a to s následujícím odůvodněním: „Stanice LHS v Kroměříži není umístěna v sektoru A6, do sektoru zasahuje pouze cíp katastrálního území letiště“. Hodnotící komise neprovedla v souladu s § 79 odst. 6 zákona hodnocení nabídek, neboť by hodnotila nabídku pouze jednoho uchazeče. Hodnotící komise pouze konstatovala, že nabídka vybraného uchazeče SURMET splňuje zadávací podmínky a doporučuje zadavateli uzavřít s tímto uchazečem smlouvu.

Po přezkoumání dokumentace o veřejné zakázce a všech dalších podkladů Úřad konstatuje, že z protokolu o čtvrtém jednání hodnotící komise není zřejmé na základě jakých důvodů odhlasovala hodnotící komise prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. h) zákona. Z cit. protokolu je zřejmé, že dva členové hodnotící komise zastávali odchylný názor, že vybraný uchazeč nesplnil kvalifikaci s odůvodněním: „stanice LHS v Kroměříži nebyla umístěna v sektoru A6, do sektoru zasahuje pouze cíp katastrálního území letiště“. Z protokolu nevyplývá jakým způsobem se hodnotící komise vyrovnala se skutečností, že katastrální území letiště zasahuje do sektoru A6 pouze menší částí svého území. Úřad zdůrazňuje, že v jeho pravomoci je přezkoumávání dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejné zakázky a nikoliv odborné posuzování a hodnocení nabídek. Pro tyto účely je zadavatelem jmenovaná hodnotící komise, která má nezbytnou odbornost, a tudíž je na jejím uvážení, jakým způsobem posoudí a vyhodnotí všechny aspekty nabídky předložené vybraným uchazečem. Avšak v případě, že dojde k určitým pochybnostem o splnění kvalifikace, musí hodnotící komise uvést nejen skutečnost, že se v poměru hlasů 5:2 shodla na tom, že vybraný uchazeč splňuje kvalifikaci podle § 56 odst. 2 písm. h) zákona, nýbrž i důvody, které ji k tomu vedly. Důvody, které vedly hodnotící komisi k závěru, že nabídka vybraného uchazeče splnila kvalifikační požadavek, a to umístění LHS v sektoru A6, musí být srozumitelné a přezkoumatelné a musí být obsaženy v dokumentaci o veřejné zakázce, tj. ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, resp. v tomto případě v protokolu ze čtvrtého jednání hodnotící komise, neboť zde jsou obsaženy důvody, pro které dva členové hodnotící komise zastávají názor, že nabídka vybraného uchazeče nesplnila kvalifikaci, avšak zdůvodnění proč ostatní členové hodnotící komise posoudili kvalifikaci za splněnou, protokol neobsahuje.

Úřad dále uvádí, že podle konstantní judikatury soudů nespadá do pravomoci Úřadu přezkoumávání myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů nabídek, ale pouze dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejné zakázky (viz např. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 A 1/99 – 32 ze dne 17.6.1999). Z obdobných závěrů vychází i rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 A 9/2002 – 62 ze dne 16.3.2004, jehož závěry jsou relevantní rovněž v tomto případě, kde soud konstatoval, cit.: „Přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek.Přitom právě zde je hranice, kterou žalovaný (tj. Úřad) nesmí překročit, neboť potom by se stal hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností zadavatele, které vytvářejí prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě“.

S odkazem na výše uvedené lze tedy konstatovat, že nelze přezkoumávat úvahy členů hodnotící komise, neboť by se tím Úřad sám stylizoval do role zadavatele a určoval by, která nabídka má vyhovět zadaným požadavkům zadavatele, a která by měla být vybrána jako nejvhodnější. Úřad tedy nemůže přebírat zodpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá ani dostatek odborných předpokladů. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Úřad nemůže posuzovat argumentaci vybraného uchazeče či zadavatele a posuzovat splnění

kvalifikačních předpokladů u vybraného uchazeče. Veškeré odborné argumenty musí zvážit hodnotící komise a tyto úvahy se musí promítnout do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, přičemž tato musí obsahovat konkrétní důvody proč uvedená nabídka vyhověla či nevyhověla kvalifikačním předpokladům obsaženým v zadávací dokumentaci, aby bylo možné přezkoumat transparentnost celého procesu posuzování nabídek tak, aby Úřad mohl případně přezkoumat, zda při posuzování kvalifikačních předpokladů byly zachovány všechny zákonné postupy. Zákon sice zadavateli neukládá vypracovat zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, jestliže hodnotící komise neprováděla hodnocení nabídek, protože v zadávací řízení zůstala pouze nabídka jediného uchazeče, avšak v šetřeném případě došlo k rozporu mezi členy hodnotící komise ohledně splnění kvalifikace u vybraného uchazeče, tudíž je nezbytné, aby úvahy, které vedly hodnotící komisi k závěru, že nabídka splňuje veškeré kvalifikační předpoklady, musí být obsaženy buď ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek anebo v protokolu o čtvrtém jednání hodnotící komise, aby Úřad měl možnost přezkoumat proces posouzení nabídek. Jako zcela nedostatečná se jeví pouhá informace ohledně hlasování hodnotící komise poměrem 5:2, jak je uvedena v protokolu o čtvrtém jednání hodnotící komise. Hodnotící komise musí dbát na to, aby k výsledku posouzení nabídek dospěla za splnění všech zákonných požadavků, tedy v souladu s ustanovením § 6 zákona, tj. transparentním a přezkoumatelným způsobem.

Vzhledem k tomu, že ani protokol o čtvrtém jednání hodnotící komise ze dne 24.6.2009 ani zpráva o posouzení a hodnocení nabídek z téhož dne neobsahovala bližší popis posouzení splnění či nesplnění kvalifikačních předpokladů vybraným uchazečem, nezbyvá Úřadu než konstatovat, že provedené posouzení je netransparentní a nepřezkoumatelné, a tudíž mohlo mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky.

Při rozhodování podle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, je Úřad povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy protiprávního stavu, a to při dodržení základních zásad procesu zadávání, tj. transparentnosti zadávání veřejných zakázek a dodržování zásad stejného zacházení a nediskriminace uchazečů o veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že zadavatel závažně pochybil při posuzování kvalifikace vybraného uchazeče je nezbytné, aby jeho nabídku zadavatel posoudil znovu, a tudíž k dosažení nápravy postačuje zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 26.6.2009 o výběru nejvhodnější nabídky.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Náklady řízení

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 cit. zákona též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 cit. zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.

Vzhledem k tomu, že ve výroku I. Úřad uložil zadavateli zrušit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

Mgr. Kamil Rudolecký
místopředseda

Obdrží:

Ministerstvo zemědělství ČR, Těšnov 17, 117 05 Praha 1

SURMET, s. r. o., Úslavská 2357/75, 326 00 Plzeň

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy

